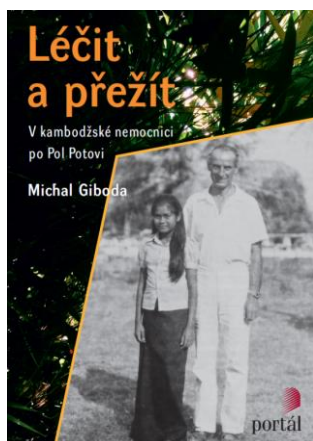

Lékařem 13 měsíců bez pitné vody a elektřiny. V Kambodži po Pol Potovi

Michal Giboda napsal knihu Léčit a přežít o své práci v kambodžské nemocnici

„Většina lidí mladší 35 let neví, kdo byl Pol Pot. V době, kdy je ve světě několik potenciálních Pol Potů,“ říká parazitolog Michal Giboda, který na počátku 80. let 20. století pracoval jako lékař v zemi, kde byla většina doktorů předtím vyvražděna. Mimo hlavní město, chráněn vojáky léčil ve městě Takeo Kambodžany, kteří přežili hrůzy polpotovského režimu. „Knižka vzešlá z deníkových záznamů je hold mým kolegům. Mnozí z nich už zemřeli poznamenání pobytem v jednom z nejhorších koutů tropického světa. Při vzpomínce na Takeo se mi ale hlavně vybaví uspokojení z vlastní práce a naplnění smyslu života. Nesmyslnost práce popírá smysl vlastní existence,“ dodává Michal Giboda.

Parazitolog Michal Giboda díky své profesi strávil mnoho let v exotických destinacích jako je Portoriko, Laos, Kambodža nebo Jemen. „Lidé mi říkají, že jsem hodně cestoval, ale já v těch zemích pracoval, žil jsem jako jeden z místních. Jenom tak se dostanete k podstatě podmínek života, povaze lidí a porozumíte zemi,“ vysvětluje Giboda. Vzhledem k pestrosti zemí, kde žil, prý líp rozumí i současným pohybům ve světě. „Jako obyvatel malé země jsem poznal, že svoje místo v globalizovaném světě si můžeme obhájit jen svojí vzdělaností a sebevědomím.“

Pro mladé, kteří chtějí pomáhat jako kdysi on ve vzdálených krajích, má pochopení. A také rady. „Kromě zjištění co nejvíc informací o dané zemi pomáhá umět kromě angličtiny jazyk té země. Lidé to velmi docení a hned si získáte přátele. A vůbec nebude vadit, že nemluvíte gramaticky perfektně, to vám prominou.“ Za nejpodstatnější považuje kvalifikaci, se kterou člověk přijíždí a pomoc nabízí. „Kdo má touhu pomáhat, ať nezapomíná, že všude chtějí kvalifikované odborníky. Pomocné síly jsou vždycky k ,dostání‘.“

Kniha Léčit a přežít je autentickým záznamem o práci člověka v tropických podmínkách v zemi zdevastované válkou a plné strachu, ale i nadějí. Exotická každodennost života nemocnice se prolíná s osudy různých lidí, s nimiž se autor setkal, a vůbec celé Kambodže. Nedílnou součástí je autorova sebereflexe toho, co s člověkem dělá rok v extrémních podmínkách služby.

Ukázky:

(o vodě)

Přiváží do nemocnice kalnou vodu z jezera Takeo v hektolitrových plátěných vacích. V nemocnici ji přelije do betonové kádě, odkud si pacienti berou vodu na pití, vaření, mytí atd. Když UNICEF vyvrtal v nemocnici studnu s pitnou vodou, pacienti ji přijali rezervovaně. Moje laborantky mi řekly, že „nemá chuť“ – scházely jí miliardy mikroskopických živočichů, kteří vodu z jezera ochucovali.

(o zaminovaných lesích)

Vznikl šest set kilometrů dlouhý pás táhnoucí se džunglí, který dostal jméno K5 (Kar Korpier pram). V něm byly rozmístěny dva až tři miliony min. Rudí Khmerové později zaminovali většinu rýžových polí a po jistou dobu téměř znemožnili sklízet úrodu v zemi. Tento zamínovaný pás v džungli káceli chudí Kambodžané, kteří neměli dost prostředků na to, aby se z povinnosti tříměsíčního kácení „vykoupili“.

(o duševně nemocných)

V těchto krajích nejsou psychiatrická oddělení v nemocnicích či psychiatrické ambulance, člověk podivným chováním je přirozeně začleněn do místní komunity, není ostrakizovaný nálepkou psychopat, blázen, schizofrenik apod. a ani on sám se nevnímá jako psychózou postižený pacient. V „objetí“ rodiny a vesnice snáší svůj úděl, aniž si je vědom své jinakosti. A že nedostává medikamenty k modulaci činnosti mozku, to jeho stav nemění. Co více dostává pacient od moderní psychiatrie? Kambodžský pacient je sice vnímán jako zvláštní, ale je mezi svými, nevyhnaný na okraj společnosti.

Knihu vydává Nakladatelství Portál

Stručná anotace:

Tropický parazitolog Michal Giboda byl v letech 1983 a 1984 pracovníkem české nemocnice v kambodžském městě Takeo. Zemi těsně předtím opustili vojáci Rudých Khmérů a celá Kambodža se pomalu probírala z několikaleté noční můry polpotovského totalitního režimu, který za sebou zanechal miliony mrtvých.

Kniha vychází z Gibodova deníku, který si psal během svého ročního působení. Je tak nejen unikátním příspěvkem k poznání jihovýchodní Asie a k dějinám tamního českého působení, ale také inspirujícím čtením pro všechny lékaře, dobrovolníky a jiné, kteří se sami vydávají do exotických končin a netuší, s čím vším mohou být konfrontováni.

O autorovi:

RNDr. Michal Giboda, CSc., původem ze Slovenska, je parazitolog, který svou profesi uplatnil při práci v Kambodži, Laosu, Jemenu, na Kubě, v Kanadě a Portoriku, kde pracoval šest let na soukromé lékařské škole jako vedoucí katedry mikrobiologie. Publikoval přes 80 vědeckých prací v impaktovaných časopisech, většinou zahraničních. Pracoval pro Československou televizi jako publicista a režisér, je členem syndikátu novinářů České republiky. V roce 2002 založil občanské sdružení Dialog vědy s uměním, jehož je předsedou.

Více o knize [Léčit a přežít](#) včetně stažení obálky v tiskové kvalitě.

Ukázky z knihy zde

Pro editory:

- [Nakladatelství Portál](#) vydává na odborné i populární úrovni knihy z oblasti pedagogiky, psychologie a sociální práce a dalších oborů, dětskou a psychologickou beletrii, knihy her, tréninků, rozhovorů, osobních svědectví a v neposlední řadě tituly s tematikou spirituality.
- Michal Giboda je předsedou občanského sdružení Dialog vědy s uměním, které si klade za cíl pomoci lepšímu porozumění vědě a technice ve společnosti a probuzení zájmu o vědu u mladé generace, pro kterou věda a inženýrství ztrácí na atraktivitě. www.sciart-cz.eu
- Michla Giboda je autorem knih [Mosty a propasti mezi vědou a uměním](#) (2010); [Dialog vědy s uměním](#) (2003)

- **Rozhovor s autorem o kambodžské malárii**

<http://www.rozhlas.cz/radiowave/casablanca/zprava/michal-giboda-portoricke-vudu-a-kambodzka-malarie--1180254>

Kontakt pro novináře:

Bc. Kateřina Kokešová
nakladatelství Portál
e-mail: kokesova@portal.cz
tel.: 283 028 503, 724 635 671
adresa: Klapkova 2, 182 00 Praha 8
www.portal.cz